

Voldemārs Caune

Bibliotekāra, bibliogrāfa un žurnālista **Voldemāra Caunes** profesionālā darbība cieši saistījās ar Liepājas bibliotekāro dzīvi. 1919. gada 1. martā Liepājas pilsētas valde viņu iecēla par pilsētas bibliotēkas pārzini. Šajā amatā V. Caune strādāja līdz 1923. gadam. Savas darbības laikā V. Caune veica daudz progresīvu reformu – piemēram, paredzot lasītāju skaita palielināšanos, grāmatas no agrākās hronoloģiskās kārtības tika pārstādītas sistemātiskā un alfabētiskā kārtībā. Bibliotēkas katalogos tika ieviesta sīka klasifikācija pēc decimālās sistēmas, tika uzstādīts kartīšu katalogs, tika prasmīgi iekārtota lasītāju apkalpošanas nodaļa – abonements. Bibliotēka kļuva pieejama katru dienu. Bibliotēkā atvēra arī lasītavu ar vietējiem un ārzemju periodiskajiem izdevumiem. Pozitīvi un ar lielu interesi jauno bibliotēku uzņēma bērni. Lai pieaugušie netraucētu bērnus un otrādi, kā arī tāpēc, lai uzmanīgāk varētu izraudzīt bērniem piemērotu lasāmvielu, **1919. gada 16. decembrī** bibliotēkā atsevišķās telpās atvēra īpaša bērnu nodaļu ar bērnu interesēm atbilstošu grāmatu krājumu un savu bibliotekāru. Tā bija pirmā bērnu nodaļa Latvijā. V. Caune sekmīgi darbojās arī ar bibliotēkas publicitātes jautājumu risināšanu, operatīvi un regulāri vietējā presē informējot liepājniekus par jaunumiem un aktualitātēm.

Arī pēc aiziešanas no Liepājas V. Caune turpināja aktīvi darboties bibliotekārā darba jomā un pētīja bērnu bibliotēku stāvokli Latvijā. Viņam bija raksturīga īpaša izpratne un vēlēšanās piesaistīt bibliotēkas lasītāju pulkam tieši bērnus, saskatot tajos nākotni bibliotēku attīstībai. Voldemārs Caune uzsvēra, ka „lasītāji jāpieradina pie bibliotēkas jau no bērnības, un jāgādā par to, lai bērniem būtu pieejamas lasīšanai grāmatas, jo bērnu pirmie iespaidi atstāj neizdzēšamu iespaidu uz visu mūžu.” Speciālas prasības viņš izvirzīja bibliotekāriem, kuri strādā ar jauno paaudzi.

1923. gadā Latvijas bibliotekāru biedrības I kongresā Voldemārs Caune iepazīstināja klātesošos ar stāvokli bērnu apkalpošanā Latvijā un pamatoja jaunu un modernu iekārtotu bērnu bibliotēku veidošanas nepieciešamību, ierosinot Latvijas bibliotekāru biedrībai uzņemties rūpes par bērnu bibliotēku tīkla mērķtiecīgu radīšanu un paplašināšanu.

Pēc pārcelšanās darbā uz Rīgu viņš palīdzēja bibliotēkas darbu pārkārtot pēc krievu–angļu bibliotekārās sistēmas un iedibināja analītisko bibliogrāfiju, kā arī veicināja bibliotēku starptautiskos sakarus.